

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2024. február 18.

XXII. évfolyam 7. szám

Nagyböjt 1. vasárnap
„Istenem, tebenned remélek.”

Február 17. szombat:
16:30 – Kisgyermekes családok
18:00 – +Szülők
+Iré

Február 18. vasárnap
08:00 – +Mária, Márta és Ilona
10:00 –
18:00 – Rózsafüzér Társulat élő
és +tagjai

A szentmise olvasmányai:

Ter 9,8-15;
Zs 24;
1Pét 3,18-22;
Mk 1,12-15

Február 19. hétfő
06:30 – +Teréz és Lőrinc
18:00 – Bibliaóra a hittan
teremben

Február 20. kedd:
Szent Marto Ferenc és Jácinta
06:30 – Kutasy család élő és
+tagjai

Február 21. szerda
Damiani Szent Péter
06:30 – +Klára

Február 22. csütörtök:
Szent Péter apostol székfoglalása
06:30 – Élő Ibolya
18:00 – Szentségimádás a
domonkos nővérek kápolnájában

Február 23. péntek:
Szent Polikárp
17:00 - 18:00 – Gyóntatás
18:00 – Élő Margit
Keresztúti ájtatosság

Február 24. szombat:
18:00 – Élő Attila, Gábor, Zalán
és családtagok

Február 25. vasárnap
08:00 – +Mária
10:00 – +Gizella
Soós és Csósz család élő és
+tagjai
18:00 –

Széchenyi esték

Február 21. szerda 18 óra
Prohászka gimnázium
Németh László terem

Jézus 33 tanítványa

Papi életutak egyházmegyénkből
a 20. század 2. feléből
Könyvbemutató

Vendégeink:

Schatmann Ferenc jogász, író
Mózessy Gergely az
Egyházmegyei Gyűjtemény
igazgatója
Bilikné Niczinger Éva tanár

Budakeszi Széchenyi Baráti Kör

Női nagyböjti lelkőnap

Március 2. szombat, 9-16 óráig
Domonkos Nővérek Rendháza

A Budakeszi Anyaima Közösség
szeretettel hívja az érdeklődő
nőket a nagyböjti női
lelkőnapunkra 25-55 év közötti
nőket!

Itt zavartalanul találkozhat
Istennel, magaddal, feltöltőd-

hetsz a szentmisében, énekes és
csendes imában viheted az Úr elé
a szívedben rejlő gondolatokat és
megoszthatod a társaiddal
imatapasztalatodat.

A lelkőnapot a domonkos nővérek
kísérik.

Közös ebédszünetet fogunk
tartani, kérlek hozzatok maga-
tokkal (hideg) ebédet.

A lelki napon a részvétel
regisztrációhoz kötött az alábbi
linken:

[https://forms.gle/RMP6uzHGkb5V
ABGw8](https://forms.gle/RMP6uzHGkb5VABGw8)

**Ferenc pápa hamvazószerdai
homíliája: Nagyböjtben
térjünk vissza szívünk
rejtekébe!**

A Szent Szabina-bazilikában
bemutatott hamvazószerdai
szentmisén a pápa arra buzdított,
hogy vessük le az álarcot és a
tettetést, lassítsuk le rohanó
életünket, vállaljuk föl igaz
önmagunkat, és fedezzük föl Isten
jelenlétét belső lelkivilágunkban.

Térjünk vissza a szívünkhöz, a
lényegeshez, lépünk be a titokba,

vetközzük le a világi külsőségeket! – erre az útra hív Ferenc pápa Nagyböjt idején. Utazzunk el a külsőtől a belső felé, hogy mindaz, amit megélünk, beleértve az Istennel való kapcsolatunkat ne korlátozódjon külsőségekre, hanem feleljen meg az érzéseinknek. Tegyük úgy, mint Assisi Szent Ferenc, aki miután levetette mindenét, egészen magához ölelte a mennyei Atyát. A pápa szavai visszhangoztak a római Szent Szabina-bazilikában a hamvazkodás szertartásának szentmiséjén, amely megnyitja a Húsvéthoz vezető utat. A szentmise liturgiáját Mauro Piacenza bíboros, fő penitenciárius végezte. A szertartás előtt szerdán délután szép napsütésben tartották meg a hagyományos bűnbánati körmenetet a Mindenszentek litániájával a Szent Anzelm-templomtól indulva.

Összpontosítsunk legbelső érzéseinkre

A középkori teológus, Canterburyi Szent Anzelm tanítását ajánlja figyelmünkbe a pápa, hogy a belső elcsendesedésre hívjon. Tegyük félre elfoglaltságainkat és gondjainkat, hogy Istent keressük és meghalljuk hangját ott, ahol sok félelem, bűntudat és bűn is fészkel, és ahol Isten meggyógyíthat és megtisztíthat minket. Anélkül, hogy észrevennénk, már nincs egy titkos helyünk, ahol megállnánk és megőriznénk önmagunkat, mert elmerültünk egy olyan világban, ahol a legmélyebb érzések és érzelmek egyből „közösségivé” kell, hogy váljanak. De hogyan lehet közösségi az, ami nem a szívből fakad? – teszi föl a kérdést a pápa. Még a letragikusabb és legfájdalmasabb élményeink is féltő, hogy rejtkehely nélkül maradnak, ahol őrizhetnénk őket. Mindent ki kell teregetni, megmutatni, szóbeszéd tárgyává tenni. És ezért mondja nekünk az Úr: lépj be a rejtekbe, térj vissza önmagad középpontjába!

Vegyük le álarcainkat és vállaljuk önmagunkat!

Nagyböjt legyen olyan, mint egy tisztító fürdő, amelyhez levetünk magunkról mindent, megszabadulunk a sminktől, a megfelelni vágyás köntösétől, mellyel jobbnak akarunk látszani, mint amilyenek vagyunk – buzdít a pápa. Visszatérni a szívünkhöz azt jelenti, hogy visszatérünk valódi énünkhöz és úgy mutatjuk be, amilyen valójában, meztelenül, csupaszon Isten előtt. Azt jelenti, hogy magunkba nézünk és tudatába kerülünk annak, kik vagyunk igazán, levéve az álarcokat, amiket gyakran viselünk, lelassítjuk rohanó életünket, elfogadjuk az életet és önmagunk igazságát. Az élet nem színdarab, Nagyböjt pedig arra szólít, hogy szálljunk le a tettetés színpadáról, hogy visszatérjünk a szívünkhöz, igaz valónkhoz. Térjünk vissza a szívünkhöz, térjünk vissza az igazsághoz! – buzdított a Szentatya.

Hamu vagyunk, melyet Isten alakít és őriz

A fejünkre szórt hamu arra emlékeztet, hogy porból vagyunk, életünk valóságára kell figyelni, levetni a szívünket borító páncélt, a látszat álarcait, melyek üressé és sivárrá tesznek minket. Hamu vagyunk, életünk, mint a lehelet, de az Úr nem engedi meg, hogy eltűnjön. Összegyűjti és megformálja a port, amik vagyunk, hogy ne szórják szerte szét az élet viharos szelei, és ne tűnjön el a halál szakadékában. Ha levetkőzünk mindent, ami eltakarja bensőnket és önmagunkba nézünk, fölfedezhetjük Isten jelenlétét, aki kezdettől fogva szeret minket, megérezhetjük az örök szeretet melegét. Tudatosul bennünk, hogy a Mindenható formált minket porból, melyből feltámadunk majd az öröktől fogva nekünk készített végtelen életre. És ha a porban, melyek vagyunk, lángol Isten szeretetének tüze, akkor rájövünk, hogy ebből a szeretetből gyúrtak minket és erre a szeretetre vagyunk

hivatottak: szeretni a mellettünk lévő testvéreinket, odafigyelni másokra, együttérzőnek lenni, irgalmat gyakorolni, megosztani mindazt, amik vagyunk és amink van azzal, aki segítséget szorol.

A keresztény élet lényegéhez vezető utak

Ha érezzük, hogy Isten szeretetének gyümölcsei vagyunk és ez a szeretet megszólít minket, akkor nem pusztán külsőségnek éljük meg az alamizsna, az ima és a böjt gyakorlását, mert ezek az utak vezetnek el minket a keresztény élet lényegéhez. Képesé tesznek rá, hogy ugyanezt a szeretetet szórjuk a mindennapi helyzetek hamujára, és ott remény, bizalom és öröm szülessen. A Nagyböjt heteiben adjunk teret a csöndes szentségimádásnak, térjünk vissza az imádáshoz, amelynek érzékét elvesztettük. Ebben az imádásban figyeljünk az Úr jelenlétére, aki - Henri Nouwen szavaival - az irgalmasság és az együttérzés Istene, a megbocsátás és a szeretet Istene, a gyöngédség és a buzdítás Istene –, hogy szeretete megérintse szívünk legmélyebb és legrejtettebb zugait.

Gedő Ágnes – Vatikán